

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 671/2016
07.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Ј., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.Р., поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 1070/15 од 14.12.2015. године и Првог основног суда у Београду К 1070/15; Кв 49/16 од 21.01.2016. године, у седници већа одржаној, 07.06.2015. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Ј., адвоката М.Р., поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 1070/15 од 14.12.2015. године и Првог основног суда у Београду К 1070/15; Кв 49/16 од 21.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 1070/15 од 08.10.2015. године, правноснажном 30.11.2015. године, у ставу првом изреке окривљени Н.Ј. оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, док је у ставу другом изреке одбијена оптужба да је окривљени Н.Ј. извршио кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву у продуженом трајању из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, те га је суд осудио на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 22.05.2015. до 08.10.2015. године. Истом пресудом на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени Н.Ј. ослобођен је, у целости, од дужности накнаде трошкова кривичног поступка, те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Првог основног суда у Београду К 1070/15 од 14.12.2015. године утврђени су трошкови кривичног поступка у предмету тог суда К 1070/15, на име награде и нужних издатака који по основу својства браниоца по службеној дужности окривљеног Н.Ј. припадају адвокату М.Р. у укупном износу од 202.500,00 динара који се имају исплатити из буџетских средстава суда, те је наложено рачуноводству тог суда да изврши исплату, на начин као што је то наведено у изреци решења, док је захтев адвоката М.Р., за исплату преосталог износа на име трошкова кривичног поступка, до тражених 289.500,00 динара, одбијен као неоснован.

Решењем Првог основног суда у Београду К 1070/15; Кв 49/16 од 21.01.2016. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Н.Ј. изјављена против решења Првог основног суда у Београду К 1070/15 од 14.12.2015. године.

Бранилац по службеној дужности окривљеног Н.Ј., адвокат М.Р. поднела је на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. ЗКП Врховном касационом суду захтева за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и тачка 3), те става 4. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине другостепено решење и да првостепено решење преиначи тако што ће браниоцу досудити трошкове које је имао у предметном кривичном поступку.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Н.Ј., адвоката М.Р., те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП - прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. ЗКП одређено је да у тим процесним ситуацијама као у члану 74. ЗКП, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца по службеној дужности за даљи ток поступка, окривљеном поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, је јасно опредељено до када окривљени мора имати браниоца уопште, као и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају - окривљеног Н.Ј., имајући у виду одредбу члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном Н.Ј. правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка који се према окривљеном водио због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ за које је прописана казна затвора од једне до осам година, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП) из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, те је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.